

eis coadiutores ad tam salubre ministerium ergo possunt illi huiusmodi cœremonias renunciare. Quia quod alicui conceditur ex gratia, non debet retorqueri in eius dispensum. Ex quo sequitur, quod stando in rigore iuris quomodo docūq; quis acceptetur ab Episcopo ut sit confessarius in sua Diœcesi, hoc satis est, ut censeatur legitimè presentatus. Præsertim dum acceptans, & acceptatus intelligant acceptancem iuridicam secundum formam illius Clementinæ, Dudum, de Sepulturis. Et hęc omnia aduertant Prælati, ad tollendos magnos scrupulos. Quapropter Pater Emanuel Tom. I. qq. regul. q 59. art. I. dicit. Quod ad tollendas difficultates, & ad euadendum ambages quę in confessorum præsentatione suboriri solent, secundius est, quod Provincialis per se, vel per aliū, accedat ad Episcopum, rogans eum, quod admittat tot confessores, quos ipse determinatos habeat in sua intentione: supplicans ipsi, quod eos acceptare dignet: ac si in omnibus, & per omnia seruata esset forma iuris, contenta in Clementina, Dudum, & in Concilio Lateranensi, & in Concilio Tridentino. Quod si dignetur facere, tales confessores